In epiphania domini

eius ꝑforauit. ⁊ ꝯtinuo exiuit sāguis ⁊
aq̄. Hūc sāguinē fudit ꝯ septimū mor
tale pctm̄ q̄ deū offendim⁹. s. inuidiā.
Ber. Vide xp̄m ī cruce pēdentē h₃ em̄
lat⁹ aptū ī signū ꝑfecte charitatis. Ve
re em̄ idcirco de corde suo sanguinē fu
dit: vt ostenderet ꝙ ex toto corde suo
nos diligeret. ⁊ parat⁹ ē oēm vindictā
de corde suo dimittere si veniā₃ postu
lauerim⁹. Et hoc bn̄ ostēdit ī Lōgino
q̇ cū cec⁹ eēt: a casu oculos suos sāgui
ne suo tetigit. ⁊ statim illumiātus est.
Istud ē ꝯ inuidos q̇ nō diligūt ꝓximos
suos. Sic p₃ quō iste agn⁹. s. fili⁹ dei ie
sus xp̄s ꝑ nobis sanguinē suū fudit vt
nos a ptāte diaboli libaret. Isto sāgui
ne debem⁹ signare ostiu₃ cordis nr̄i: vt
ingrediētes ⁊ egrediētes sꝑ videamus
passionē xp̄i. ⁊ etiā ī frequēti memoria
habeam⁹ cogitādo ꝙ ꝑ mortē suā ⁊ sā
guinē suū liberati sum⁹ a ptāte diaboli
⁊ reducti ī hereditatē nostrā de qua eie
cti eramus. ¶ Exemplu₃ possum⁹ acci
pere de q̄dā ꝟgine: de qua legit̄ ꝙ q̇dam
rex eiecit eā violēter de hereditate parē
tū suoꝝ. q̄ cū nullū inueniret defensorē
siue adiutorē ī tr̄a sua: ꝯtigit ꝙ q̇dā iu
uenis venit de alienis ptib⁹ ⁊ iniuit ꝓ
ea bellum: tali pacto ꝙ si ipe ī bello mo
reret̄ ꝙ ipa deberet arma sua cruētata ⁊
vestes ī cubiculū suum reponere: vt ill'
visis sꝑ hr̄et memoria₃ fidelitatis sue
quā sibi exhibebat. ⁊ qn̄ amici eius in
starēt ꝙ duceret viꝝ deberet dicere. ego
volo me de h̄ deliberare: ⁊ tunc deberet
ītrare cubiculū ⁊ inspicere arma cruen
tata: ⁊ recordari fidelitatis sue ꝙ ꝓ ea
mortu⁹ eēt. Accidit aute₃ ꝙ ille tādiu
bellauit ꝙ istā hereditatē recuꝑauit. et
ille ī bello mortu⁹ ē. Ipa aūt fecit qđ ꝓ
miserat. Et cu₃ amici ei⁹ instarēt vt nu
beret: ipa intrabat cubiculū. et videns
arma cruētata oīno nubere recusabat.
Per istā puellā gen⁹ humanū designa
tur qđ ex hereditate sua expulsum fu
it de paradiso ꝑ deceptōe₃ diaboli. ⁊ ī toto
mūdo nō īuenit adiutoriū. tunc venit
q̇dā iuuenis de alienis ptib⁹. i. xp̄us de
celis: ⁊ morti se exposuit. ⁊ ꝑ mortē suam
hereditatē nr̄a₃ recuꝑauit. Nos ḡ ar
ma sua cruētata ī cubiculo cordis nr̄i sꝑ
hr̄e debem⁹. ⁊ fidelitatē nobis exhibite
nūq̄₃ obliuisci. ⁊ cū h̄ nullū aliu₃ sibi p̄
ponere. Qđ nob p̄stare dignet̄ rex āge
loꝝ Ihs xp̄s dn̄s noster.

¶ In epiphania dn̄i Ser. xxvi.

Actū ē autē

vt baptizaret̄ oīs ppl's: ⁊ Je
su baptizato ⁊ orāte aptu₃ ē
celum: ⁊ descēdit sp̄ūscūs corpali spēsi
cut columba sup ipm. ⁊ vox de celo fa
cta ē. Tu es fili⁹ me⁹ dilectus. ī te cōpla
cuit mihi. ⁊ ipe Ihs erat īcipiēs ānoꝝ
q̄si triginta: vt putabat̄ fili⁹ Joseph.
Lu. iij. Ita lectu₃ ē ī hac nocte. ¶ Sci
endum autē ꝙ ī hac nocte vel ī die du
plex festum pagit mr̄ nr̄a. s. scā eccl'ia.
Primū ē festum adoratōnis qn̄ magi
eum adorauerūt ⁊ munera obtulerūt
Scdm aūt ē festū baptizatōis qn̄ eū
Johes baptizauit. Cum em̄ eēt Ihs
tredecim dieꝝ: venerūt magi ⁊ adora
uerunt eū ⁊ obtulerunt ei munera. Ea
dē die trāsactis vigintinouē annis cū
esset Ihs vigintinouē annoꝝ et trede
cim dierū baptizat⁹ ē a Johe. Propē
istud duplex festum legitur hodie du
plex euāgelium. vnū ī nocte tm̄ ī locis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG